

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДЕЛІКТНОСТІ У СФЕРІ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

THE ESSENCE OF ADMINISTRATIVE DELICACY IN BANKING

Букрєєв М.Ю.,

здобувач кафедри загальноправових дисциплін
Харківського національного університету внутрішніх справ

В статті проаналізовано поняття та зміст адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності. Дано визначення адміністративних деліктів у сфері банківської діяльності. Зроблено висновок про необхідність законодавчого врегулювання адміністративної відповідальності юридичних осіб, зокрема, у сфері банківської діяльності. Розкривається низка ознак адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності, таких як: стан (рівень), структура та динаміка адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності. Виокремлено особливості адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності.

Ключові слова: адміністративне правопорушення, адміністративний делікт, адміністративна деліктність, банківська діяльність, адміністративно-правова охорона.

В статье рассматривается административная деликтность в сфере банковской деятельности. Дано определение административных деликтов в сфере банковской деятельности. Сделан вывод о необходимости законодательного урегулирования административной ответственности юридических лиц, в частности, в сфере банковской деятельности. Раскрывается ряд признаков административной деликтности в сфере банковской деятельности, таких как: состояние (уровень), структура и динамика административной деликтности в сфере банковской деятельности. Выделены особенности административной деликтности в сфере банковской деятельности.

Ключевые слова: административное правонарушение, административный деликт, административная деликтность, банковская деятельность, административно-правовая охрана.

The article deals with administrative delicacy in the field of banking activity. The definition of administrative delinquencies in the field of banking activity is given. The conclusion is made on the necessity of legislative regulation of administrative liability of legal entities, in particular, in the field of banking activity. There are a number of signs of administrative delicacy in the field of banking activity, such as: the state (level), structure and dynamics of administrative delicacy in the field of banking activity. The peculiarities of administrative delicacy in the sphere of banking activity are singled out.

Key words: administrative offense, administrative delict, administrative delicacy, banking activity, administrative and legal protection.

Постановка проблеми. Одним із завдань забезпечення ефективної роботи банків є необхідність убезпечити їх від протиправних посягань. Враховуючи кількість деліктів у сфері банківської діяльності та значну їх суспільну шкідливість, стан адміністративної деліктності у цій сфері викликає значну занепокоєність. Безпека банківської сфери є умовою нормального функціонування всієї економіки України. Необхідність виявлення та нейтралізації правопорушень, що вчиняються у сфері банківської діяльності, вимагає наукових досліджень цієї сфери.

Забезпечення належного контролю за діяльністю банків є завданням Національного банку України. Особливе значення має застосування дієвих та ефективних заходів впливу до порушників банківського законодавства. Адміністративна відповідальність залишається одним із засобів зазначеного впливу. Притягнення до адміністративної відповідальності традиційно вважається одним із найбільш дієвих заходів реагування на правопорушення.

Стан дослідження проблеми. Адміністративна деліктність у сфері банківської діяльності досліджена переважно через призму адміністративної відповідальності або регулювання сфери банківської діяльності. Теоретичною базою дослідження стали праці учених у галузі фінансового права: Л.В. Брічко, Л.К. Воронової, Ю.А. Ровенського; а

також наукові праці у сфері правового регулювання банківських відносин: М.М. Агаркова, І.Б. Заверухи, С.І. Іловайського, Є.В. Карманова, В.А. Олійник, М.Ф. Орлова, А.О. Селіванова, Г.Ф. Шершеневича. Сутність же такого явища як адміністративна деліктність у сфері банківської діяльності досліджена лише фрагментарно.

Метою дослідження варто розглядати теоретичне обґрунтування сутності адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності, збільшення знань про даний феномен.

З'ясування сутності адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності дозволить визначити причини та умови, які сприяють вчиненню адміністративних деліктів у цій сфері, а також надати соціально-правову характеристику таким деліктам, щодо окремих складів, дозволить виявити сутнісні властивості особи-порушника адміністративно-правових норм у сфері банківської діяльності та проаналізувати ефективність застосування покарань з адміністративні делікти у сфері банківської діяльності, можливо визначити особливості перетікання адміністративної деліктності у цій сфері у злочинність. Такі напрямки наукових досліджень були нами обрані на найближчу перспективу.

Розкриваючи сутність адміністративної деліктності відмітимо, що поняття адміністративної

деліктності використовується в науці досить давно. Так, Є.В. Додін майже 40 років тому визначив поняття адміністративної деліктності як історично мінливе, соціальне і правове явище, що включає в себе всю сукупність вчинених адміністративних проступків в певний період в певному регіоні чи державі в цілому [1, с. 49].

В теорії адміністративного права адміністративна деліктність визначається як сукупність адміністративних деліктів (проступків), які вчинені у певному місці, у певний період часу [2, с. 280]. Основними напрямками дослідження адміністративної деліктності у певній сфері є наступні:

- аналіз характеру вчинених правопорушень, їх масштабності, динаміки розвитку;
- дослідження причин конкретних правопорушень і умов, що їм сприяють;
- вивчення особистості правопорушника;
- розробка заходів щодо запобігання правопорушенням [2, с. 278].

Адміністративний делікт у сфері банківської діяльності проявляється в недотриманні суб'єктом вимог, які обумовлюють його позитивну поведінку у сфері банківської діяльності. Передусь адміністративному делікту створення деліктної ситуації, що обумовлена об'єктивними та суб'єктивними факторами.

Вивчаючи адміністративні делікти в науці розрізняють причини й умови вчинення правопорушень. Причини безпосередньо породжують те або інше явище, а умови становлять середовище, в якому адміністративна деліктність існує. Причини вчинення адміністративних деліктів поділяються на суб'єктивні (перекручені потреби, цілі осіб, які вчиняють правопорушення тощо) та об'єктивні (соціальні суперечності в суспільному бутті) [3, с. 53].

Для розуміння досліджуваної сфери, в межах якої досліджується адміністративна деліктність, слід визначити сутність банківської діяльності. Цьому питанню присвячено низку наукових робіт, відмітимо лише, що банківську діяльність розглядають в широкому та вузькому сенсі. Так, у вузькому розумінні під банківською діяльністю в науці розуміють банківські операції, здійснювані виключно банківськими установами на підстав ліцензії, залучення у вклади грошових коштів фізичних і юридичних осіб та розміщення зазначених коштів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик; відкриття і ведення банківських рахунків фізичних та юридичних осіб, з метою отримання прибутку. У широкому ж розумінні під банківською діяльністю розуміють сукупність операцій, що здійснюються банківськими та іншими кредитно-фінансовими установами [4, с. 55].

Хоча відмітимо, що з огляду на євроінтеграційні процеси в Україні, розуміння банківської діяльності повинно бути розширене, оскільки в Угоді про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, було дано перелік банківських та інших фінансових послуг (за винятком страхування),

що значно перевищує сферу банківської діяльності окреслену Законом України «Про банки та банківську діяльність». Так, п. 11, ч. 2, ст. 125 Угоди до банківських та інших фінансових послуг (за винятком страхування) відносять:

- 1) послуги з прийняття вкладів та інших коштів, що підлягають поверненню, від населення;
 - 2) послуги з кредитування всіх видів, у тому числі споживчий кредит, кредит під заставу нерухомості, факторинг та фінансування комерційних операцій;
 - 3) фінансовий лізинг;
 - 4) усі платежі і послуги з переказу грошей, зокрема кредитні, розрахункові та дебетові картки, дорожні чеки та банківські тратти;
 - 5) послуги з надання гарантій і поручительств;
 - 6) укладання угод від власного імені або від імені клієнтів на біржі, поза нею або будь-яким іншим чином стосовно:
 - а) інструментів грошового ринку (зокрема чеків, векселів, депозитних сертифікатів);
 - б) валюти;
 - с) похідних інструментів, включаючи ф'ючерси та опціони, але не обмежуючись ними;
 - д) курсових та відсоткових інструментів, зокрема такі інструменти, як свопи та угоди щодо форвардної відсоткової ставки;
 - е) переказних цінних паперів;
 - ф) інших оборотних інструментів та фінансових активів, зокрема дорогоцінних металів у зливках;
 - 7) участь у якості агента в емісії всіх типів цінних паперів, зокрема андерайтинг та розміщення (як у відкритому, так і у закритому порядку) і надання послуг, пов'язаних з такою емісією;
 - 8) посередницькі послуги на грошовому ринку;
 - 9) послуги з управління майном, зокрема готівкове або безготівкове управління, всі форми колективного управління інвестиціями, управління пенсійним фондом, послуги з довірчого зберігання, депозитарного та трастового обслуговування;
 - 10) послуги з клірингу та фінансового управління майном, в тому числі цінні папери, похідні інструменти та інші обігові інструменти;
 - 11) надання та передавання фінансової інформації, обробка фінансових даних і пов'язаного із цим програмного забезпечення;
 - 12) консультативні, посередницькі та інші допоміжні фінансові послуги з усіх видів діяльності, перелічених у підпунктах (1–11), зокрема довідки про кредитоспроможність і аналіз кредиту, дослідження та поради з питань інвестицій та портфеля цінних паперів, поради з питань придбання та корпоративної реструктуризації і стратегії [5, п. 11, ч. 2, ст. 125]. Відтак, вважаємо доречним внести зміни в Закон України «Про банки та банківську діяльність» і розширити сферу використання терміну банківська діяльність, та узгодити текст цього Закону та Угоди.
- Адміністративні делікти у сфері банківської діяльності – це передбачені законом суспільно шкідливі, протиправні, винні дії чи бездіяльність, вчинені особою під час посягання на охоронювані законом

суспільні відносини у сфері банківської діяльності, за які передбачено адміністративну відповідальність. Такі делікти є юридичними фактами, які є подіями з об'єктивними ознаками протиправності.

Склади адміністративних деліктів конструюються традиційно з чотирьох взаємопов'язаних елементів, що відображають ознаки протиправних дій і є підставою для кваліфікації діяння як адміністративного делікту. Для індивідуалізації стягнення має важливе значення й інші ознаки, зокрема, обставини, що пом'якшують або обтяжують відповідальність (ст. 34, 35 КУпАП).

Окремо слід підняти питання відповідальності фізичних та юридичних осіб за делікти у сфері банківської діяльності. Законодавство про адміністративну відповідальність фізичних осіб систематизовано в КУпАП України, що містить норми відсилки на інші нормативно-правові акти. Саме існування адміністративної відповідальності юридичних осіб викликає дискусію серед науковців. А інститут адміністративної відповідальності юридичних осіб лише перебуває в процесі становлення. Проте, в досліджуваній сфері банківської діяльності існує низка норм, що містять всі ознаки адміністративної відповідальності юридичних осіб. Зокрема, у Законі України «Про банки та банківську діяльність» містяться норми, щодо можливості Національного банку України застосовувати засоби впливу, зокрема, накладати штрафи на банки (п. 9 ч. 1 ст. 73). Відмітимо, що питання адміністративної відповідальності юридичних осіб слід вирішити на доктринальному рівні та перенести до законодавства України, зокрема, і у сфері банківської діяльності.

Кодексом України про адміністративні правопорушення визначаються органи (посадові особи), які уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення та застосовувати стягнення. Відповідно до ст. 2343 КУпАП таким органом є Національний банк України, що розглядає справи про адміністративні правопорушення, пов'язані з порушенням порядку здійснення операцій з електронними грошима (стаття 16314), порушенням банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку України або здійсненнім ризикових операцій, які загрожують інтересам вкладників чи інших кредиторів банку (стаття 1665), порушенням порядку припинення юридичної особи (частини третя, четверта статті 1666), порушенням законів України та нормативно-правових актів Національного банку України щодо здійснення нагляду (оверсайту) платіжних систем (стаття 16620) [6, ч. 1 ст. 2343]. Відповідно до ст. 255 КУпАП у справах про адміністративні правопорушення протоколи про такі правопорушення мають право складати уповноважені на те посадові особи Національного банку України (ст. 16312, ст. 1668 (у частині, що стосується правопорушень у галузі банківської діяльності та банківських операцій) [6, ч. 1 ст. 255].

Національний банк України розглядає справи про адміністративні правопорушення щодо порушення банківського законодавства; нормативно-правових

актів Національного банку; у разі здійснення ризикових операцій, які загрожують інтересам вкладників чи інших кредиторів банку; порядку подання фінансової звітності, ліквідаційного балансу та ведення бухгалтерського обліку під час ліквідації банку; у разі незаконного розголошення або використання інформації, що становить банківську таємницю; створення перешкод будь-якою особою для доступу тимчасового адміністратора або ліквідатора до банку, його активів, книг, записів, документів; у разі здійснення банківської діяльності без банківської ліцензії; вимог щодо ідентифікації особи, яка здійснює фінансову операцію; порядку реєстрації фінансових операцій, що підлягають первинному фінансовому моніторингу; неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації про фінансові операції, що підлягають первинному фінансовому моніторингу, спеціально уповноваженому органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу; у разі невиконання вимог щодо зберігання документів, що стосуються ідентифікації осіб, які здійснюють фінансові операції, та документації щодо проведених ними фінансових операцій; у разі розголошення інформації, яка надається спеціально уповноваженому органу виконавчої влади з питань фінансового моніторингу або факту надання такої інформації [7, с. 87].

Порядок накладення адміністративних штрафів Національним банком України закріплює відповідне Положення, яке затверджене постановою Правління Національного банку України від 29 грудня 2001 року № 563. Адміністративне стягнення є мірою відповідальності і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, у дусі дотримання банківського законодавства, нормативно-правових актів Національного банку України, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як правопорушником, так і іншими особами. Перелік суб'єктів, на котрих накладається штраф за вчинення адміністративного делікту є чітко визначеним і закріплений у зазначеному вище Положенні. До таких суб'єктів віднесено: а) пов'язаних з банком осіб; б) інших осіб, які відповідно до законодавства можуть бути об'єктом перевірки Національного банку; в) на голову ліквідаційної комісії, ліквідатора; г) інших відповідальних осіб, залучених до ліквідації банку; ґ) на посадових осіб банків, філій іноземних банків; д) на посадових осіб небанківських фінансових установ – резидентів, які є платіжними організаціями та/або членами чи учасниками платіжних систем у частині надання ними фінансової послуги щодо переказу коштів на підставі відповідних ліцензій, зокрема Національного банку (крім операторів поштового зв'язку в частині здійснення ними переказу коштів) (далі – фінансові установи); е) на осіб, які незаконно розголосили в будь-якому вигляді інформацію, що відповідно до закону є об'єктом обміну між банком та Уповноваженим органом, або факт її подання (одержання), якщо ця інформація стала відомою цій особі у зв'язку з її професійною або службовою діяльністю; є) посадових осіб юри-

дичних осіб – суб'єктів господарювання, які порушили закони України та нормативно-правові акти Національного банку щодо порядку здійснення операцій з електронними грошима; ж) посадових осіб платіжних організацій, що порушили закони України та нормативно-правові акти Національного банку, які регулюють переказ коштів в Україні; з) посадових осіб члена/учасника платіжної системи, що порушили закони України та нормативно-правові акти Національного банку, які регулюють переказ коштів в Україні, не повідомили про помилкові/неналежні перекази та суб'єктів цих переказів інших членів/учасників платіжної системи; и) посадових осіб еквайра та/або емітента, які порушили встановлені Національним банком загальні параметри моніторингу з метою ідентифікації помилкових та неналежних переказів із застосуванням електронних платіжних засобів; і) фізичних осіб – підприємців та посадових осіб юридичних осіб, які є об'єктами нагляду (оверсайту); ї) фізичних осіб – підприємців та посадових осіб юридичних осіб, які надають послуги платіжної системи без реєстрації платіжної системи в порядку, установленому законами та нормативно-правовими актами Національного банку [8, п. 2.3].

З викладеного випливає, що коло суб'єктів є чітко нормативно визначеним. Крім того, накладення штрафу Національним банком України за вчинення адміністративного делікту передбачає наявність не загального, а спеціального суб'єкту. Штрафи на зазначених вище осіб накладаються, якщо виявлене порушення є наслідком їх особистих дій або бездіяльності.

Уповноважена особа Національного банку України після розгляду справи про адміністративне правопорушення виносить постанову про накладення адміністративного стягнення. Санкції статей передбачають накладення стягнення у вигляді штрафу. Також за результатами розгляду може бути оголошено усне зауваження. При малозначності вчиненого адміністративного правопорушення Уповноважена особа може звільнити порушника від адміністративної відповідальності і обмежитись усним зауваженням. У разі закриття справи про адміністративне правопорушення матеріали можуть бути передано в прокуратуру чи органи досудового слідства.

При дослідженні адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності використовуються поняття, теорії та конструкції запозичені з різних інститутів адміністративного права, таких як: адміністративна відповідальність, адміністративні правопорушення, заходи адміністративного примусу, виконавча влада, та інших з метою вироблення ефективних шляхів забезпечення правопорядку у сфері банківської діяльності.

Виокремлення адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності обумовлено низкою її особливостей. До таких слід віднести чітко визначений окремий предмет регулювання, притаманний саме цій сфері специфічний метод правового регулювання, спеціально сформовану для регулювання саме сфери банківської діяльності нормативну базу.

Адміністративна деліктність у сфері банківської діяльності характеризується низкою ознак, до яких відносять:

- стан (рівень) адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності. Рівень адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності виражається у кількості проступків в абсолютних цифрах або у відносних показниках. Також, стан адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності може бути вираженням коефіцієнтами чи індексами, що характеризуються певним співвідношенням кількості притягнутих до адміністративної відповідальності суб'єктів відносно загальної кількості суб'єктів (банків, співробітників тощо);

- структура адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності – це якісна сторона адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності, тобто об'єднання таких проступків у групи за різними критеріями. Критеріями об'єднання у групи можуть бути: суб'єкт проступку, родовий об'єкт посягання, вид відповідальності за вчинення таких проступків, форма вини та ін.;

- динаміка адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності – зміни кількісних та якісних показників адміністративних деліктів за певний період часу, наприклад, за квартал чи за рік. Розрізняють базисний та ланцюговий способи визначення динаміки адміністративної деліктності.

При базисному – дані про вчинення адміністративних деліктів у сфері банківської діяльності за певний рік послідовно порівнюються із показниками за інші роки. При ланцюговому способі визначення динаміки дані про вчинення адміністративних деліктів у сфері банківської діяльності у поточному році порівнюються з попереднім. При цьому відмічаються саме ті зміни, що відбулися.

Також до ознак, що характеризують адміністративну деліктність відносять екологічну (вплив клімату чи зони проживання особи на її поведінку) та топографічну (місце вчинення проступку) [9], проте адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності вони мало стосуються.

Вчинення адміністративного делікту у сфері банківської діяльності пов'язане з виникненням у особи деліктних обов'язків, що покладаються на громадянина у зв'язку з його протиправною поведінкою. Таким чином, суб'єкт зазнає обмежень своїх прав та свобод в якості покарання за вчинений делікт. Адміністративна деліктоздатність фізичних осіб, за загальним правилом, настає з 16 років. Проте слід враховувати, що сфера банківської діяльності має особливості правового регулювання, що обумовлюють виділення спеціального суб'єкта адміністративних правопорушень.

Один з основних законів України, що регулює сферу банківської діяльності є Закон України «Про банки та банківську діяльність», який містить правові положення із протидії адміністративній деліктності у сфері банківської діяльності. Так, визначено, що адміністративну відповідальність несе пов'язана з банком особа за порушення вимог законодавства,

у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України, здійснення ризикових операцій, які загрожують інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, або доведення банку до неплатоспроможності [10, ч. 5 ст. 58].

Підводячи підсумки, відмітимо, що КУпАП містить низку норм, що передбачають відповідальність за вчинення адміністративних деліктів у сфері банківської діяльності, що можна пояснити необхідністю забезпечення публічної безпеки й порядку в такій важливій сфері діяльності, що зачіпає інтереси всіх фізичних і юридичних осіб. Очевидно, що банківська діяльність знаходиться у зоні підвищеного ризику.

Зовнішні та внутрішні загрози можуть завдати роботі банку, його співробітникам та клієнтам суттєвих втрат. Світовий і український досвід роботи банківської сфери говорить про необхідність її охорони та подальшого удосконалення адміністративно-правового регулювання, це стосується й сфери протидії адміністративним деліктам. В той же час, питання сутності, змісту адміністративної деліктності у сфері банківської діяльності повинні бути предметом обговорення більш широкого кола науковців, що дозволить виробити пропозиції щодо систематизації та удосконалення законодавства у цій сфері.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Додин Е.В. Понятие и причины административной деликтности / Е.В. Додин // Проблемы административного права и совершенствование административной деятельности органов внутренних дел. Сб. науч. трудов / отв. ред. В.А. Демиденко. Киев: КВШ МВД СССР, 1981. С. 49.
2. Адміністративне право України : підручник / За заг. ред. д.ю.н., проф. Т.О. Коломєць. Київ : Істина, 2008. 457 с.
3. Міловідова С.В. Попередження та протидія адміністративним правопорушенням в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Міловідова Світлана Валеріївна. Київ, 2016. 231 с.
4. Надобко С.В. Адміністративна відповідальність за порушення законодавства про банки і банківську діяльність : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Надобко Сергій Володимирович. Харків, 2016. 231 с.
5. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони // Офіційний вісник України від 26.09.2014. 2014. № 75, Т. 1, стор. 83, ст. 2125.
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 № 8073-Х. База даних «Законодавство України». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10/>
7. Надобко С.В. Особливості накладення штрафу Національним банком України за порушення законодавства про банки і банківську діяльність // Науковий вісник Ужгородського національного університету : Серія: Право / гол. ред. Ю.М. Бисага. – Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2014. Вип. 24. Т. 3. С. 86–90. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/7085>.
8. Положення про порядок накладення адміністративних штрафів: Постанова правління Національного банку України від 29.12.2001 № 563. База даних «Законодавство України». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0062-02>.
9. Олефір В.І. Адміністративна деліктологія як складова адміністративної політики держави / В.І. Олефір // Митна справа. 2014. № 6 (2.2). С. 523-528. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ms_2014_6%282.2%29_50.
10. Про банки і банківську діяльність : Закон України від 7 грудня 2000 року // Відомості Верховної Ради України від 09.02.2001. 2001. № 5. Ст. 30.

УДК 342.951

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАХОДІВ ЗАПОБІГАННЯ У СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

FEATURES OF THE APPLICATION OF ADMINISTRATIVE LAW MEASURES OF PREVENTION IN THE FIELD OF ENTREPRENEURIAL ACTIVITY

Васильєв В.М.,

*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри адміністративного,
кримінального права і процесу
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний університет бізнесу і права»*

Досліджено особливості застосування адміністративно-запобіжних заходів у сфері підприємницької діяльності. Сформовано авторське визначення адміністративно-правових заходів запобігання правопорушенням у сфері підприємницької діяльності, яке розкриває зміст та сутність цих заходів примусу. Визначено компетенцію уповноважених суб'єктів на застосування таких заходів. Здійснено класифікацію заходів адміністративно-правового запобігання правопорушенням у сфері підприємницької діяльності та виокремлено їх особливості.

Ключові слова: адміністративно-правові заходи запобігання, примус, підприємницька діяльність, суб'єкти владних повноважень.

Исследованы особенности применения административно-предупредительных мер в сфере предпринимательской деятельности. Сформировано авторское определение административно-правовых мер предупреждения правонарушений в сфере предпринимательской деятельности, которое раскрывает содержание и сущность таковых